

Что касается психологического видения моделей поведения в ситуации риска, то были выделены следующие группы факторов, влияющих на рисковое поведение индивида: характер принимаемого решения; воздействие случайных факторов; личностные характеристики индивида; мотивация принятия решения.

Нельзя также при принятии решения забывать и о этических нормах. Этические нормы являются теми ограничениями, игнорируя которые часто невозможно объяснить некоторые экономические явления.

В связи с этим стоит отметить и следующие закономерности рискового поведения: индивиды прилагают больше усилий и осторожности в прогнозируемых ситуациях, чем в ситуациях с неопределенным исходом или с вероятностным успехом, считая, что от их усилий мало что зависит и они могут действовать более рискованно. Причем, лица с превалирующей стратегией гарантированного успеха предпочитают средние уровни риска, а люди со стратегией избегания неудач, выбирают задачи либо с низким, либо с высоким уровнями риска.

Таким образом, при анализе моделей поведения лица, принимающего решения в ситуации риска, необходимо, прежде всего, рассматривать его поведение с учетом как экономических, но и психологических факторов, поскольку игнорируя личностные характеристики индивидов мы не сможем достаточно полно понять и оценить экономический смысл принятого им решения и его мотивацию.

Исходя из вышесказанного, мы предлагаем объединить как психологические, так и экономические факторы, то есть построить модель поведения индивида, которая учитывала бы в комплексе все эти факторы.

УДК 349.6

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРАВА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Гайворонська Т.М., к.ю.н., доцент (УкрДАЗТ)

На сучасному етапі розвитку соціально-економічних відносин проблема права на безпечне навколишнє середовище або її окремих аспектів набувають особливої значимості і є найважливішим у стратегії сучасного розвитку міжнародного співтовариства. Проблеми охорони довкілля мають досліджуватись і вирішуватись об'єднанням зусиль усіх країн.

Для належної співпраці України з країнами, що входять до СНД і до ЄС, у вирішенні і подоланні актуальних екологічних проблем, визначені основні напрямки і організаційно-правові форми

співробітництва. А також існує необхідна правова база: Конституція України, закони і ін. підзаконні нормативно-правові акти, які регулюють екологічні відносини в Україні, законодавчі акти інших країн, міжнародні еколого-правові документи, ратифіковані Верховною Радою України.

На міжнародному рівні право на безпечне навколишнє середовище зафіксовано у міжнародно-правових документах, серед яких:

Велику роль у міжнародному праві навколишнього середовища зіграла Стокгольмська конференція ООН з навколишнього середовища (1972р.). Прийнята на ній Декларація містить основні керівні принципи в сфері охорони навколишнього середовища, аналізуючи які слід відзначити необхідність припинення введення в навколишнє середовище токсичних і інших шкідливих речовин у таких кількостях чи концентраціях, що перевищують здатність навколишнього середовища знешкоджувати їх; запобігання наслідкам застосування ядерної й інших видів зброї масового знищення та ін..

Важливе значення в розвитку права на безпечне (сприятливе) навколишнє середовище мала Конференція ООН з навколишнього середовища і розвитку (Ріо-де-Жанейро, 1992 р.), на якій були прийняті такі документи, як «Декларація з навколишнього середовища і розвитку», «Порядок денний на XXI століття». Відповідно до яких досягнення оптимальних результатів стійкого розвитку повинно відбуватися з урахуванням інтересів людей і мінімальним збитком для навколишнього середовища. Досліджуючи зміст концепції стійкого розвитку, серед інших факторів, що сприяють на якість навколишнього середовища, найважливішими є екологічний та виробничий.

Чільне місце у міжнародній співпраці займає ратифікація Україною Організації Конвенції 1998 р., в якій були зафіксовані основні міжнародні принципи, і у виконання якої було прийнято декілька нормативних актів в цілях гармонізації екологічного законодавства.

У цілому необхідно відзначити особливе значення для сучасного розвитку міжнародного співтовариства порівняльне дослідження норм права на безпечне навколишнє середовище, що регулюють однорідні суспільні відносини в країнах СНД та ЄС і Україні. Здійснювати приведення законодавства України до вимог законодавства країн СНД і ЄС і таким чином досягти узгодженості українського екологічного законодавства з міжнародними положеннями. Стосовно європейського права, національне законодавство в свою чергу також може зіграти стимулюючу роль.